

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 53. Decimæ in Anglia colliguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

evehendum proposuerunt Richardum, Sæcul. XIII.
Ecclesiæ Lincolniensis Cancellarium, A.C. 1229.
affirmantes, virum esse præstanti scien-
tia, & optimis moribus præditum, at-
que ad obsequia eximia, tam Romanæ
Ecclesiæ, quam Regno Angliæ præstan-
da, aptissimum. Itaque obtinuerunt,
ut eis hunc virum Papa & Cardinales
Archiepiscopum concederent, & Papa,
Bulla ad Episcopos illius Provinciæ di-
recta, præcepit, ut Metropolitanum,
quem ipsis daret, reciperent, non secus,
ac si eum motu proprio elegisset. Ri-
chardus autem, in Festo Sanctæ Trini- *Matth. Par.*
tatis, die decima Junii, eodem anno mil. *p. 306.*
lesimo ducentesimo vigesimo nono, or-
dinatus, non ultra biennium in Cathe-
dra Cantuariensi sedet.

§. LIII.

Decimæ in Anglia colliguntur.

Gregorius Pontifex ad colligendas De- *id. p. 304.*
cimas, a Legatis Regis Angliæ pro-
missas, misit cum potestate Nuncii Apo-
stolici Stephanum, Capellatum suum,
qui postquam itineris sui causam expo-
suiisset, Rex Episcopos, Abbates, Prio-
res, Parochos, Templarios, Hospitala-
rios, Comites, & Barones convocavit.
Conventus Westmonasterii, Dominica

G g 2 secun-

Sæcul XIII.

A. C. 1229.

secunda post Pascha, die vigesima nona Aprilis, anno millesimo ducentesimo vi- gesimo nono, celebratus est, in quo Ste- phanus, Nuncius Papæ, Epistolam pu- blice recitavit; petebat vero ab omni- bus Clericis, Laicisque omnium rerum mobilium in Anglia, Hibernia, & Wal- lia Decimas, quibus adjutus bellum, contra Fridericum Imperatorem a se su- sceptum, prosequi valeret. *Ego solus,* inquit in sua Epistola Gregorius, *boc pe- catus iniquo Principi objeci, amore Ec- clesiæ universalis, quam Fridericus ex- communicatus, & jam diu rebellis, o- mnibus viribus conatur everttere, quod ex multis signis evidenter patet.* Sa- cræ Sedis opibus ad hunc Principem debellandum non sufficientibus, o- mnium filiorum Ecclesiæ auxilium ef- flagitare necessitas me cogit; si enim Ecclesia Romana succumbat, membris omnibus cum suo Capite pereundum est. Hic deprehenditur sensus ille & qui- vocus, illo ævo frequentissime adhibi- tus, quo Ecclesia & Respublica civilis, vel Papæ vel Episcopis aliis subjecta, confundebantur. Namque Imperator potestatem Ecclesiæ spiritualem non im- pugnabat.

Nuncius Bullam, & postulationis & quitatem addito sermone confirmabat,

præ

præsentibus persuadere conatus, honori Sæcul. XIII.
suo, & emolumento consulturos, si, quod A.C. 1229.

Pontifex petebat, concederent. Omnium
animis suspensis, & sperantibus, Regem
causam communem tuiturum, ille vo-
cem tenuit, cum, id a Legatis suis pro-
missum fuisse, inficiari non posset. At
Optimates, omnesque Laici præfracte
negabant, has Decimas se daturos, ne
agros suos, & bona temporalia Ecclesiæ
Romanæ vestigalia efficerent. Contra
Episcopi, & omnes Clerici, postquam
tres quatuorve dies deliberando con-
sumsissent, & omnia atria murmuratio-
ne implessent, tandem Decimarum one-
ri colla subjecerunt, excommunicatio-
nis, vel Interdicti vincula timentes, si
mandatis Papæ obsequi detrectarent.
Ergo, repugnante licet animo, consen-
serunt, atque pecuniæ summam tolera-
bilem obtulerunt; sed vicit Nuncii in-
dustria, qui Stephano Segravio, a cuius
ore & consilio tunc Rex pendebat, mul-
ti auri impendio sibi conciliato, obti-
nuit, ut Decima tota persolvenda in-
jungeretur. Nuncius deinde Præsuli-
bus exhibuit Decimam colligendi man-
data, sibi a Pontifice commissa, secun-
dum novam oneris partitionem statuen-
dam, nullis debitiss, vel sumtibus dedu-
ctis. Eadem Legato potestas erat refra-

G g g 3 Etarios

Sæcul. XIII. ctarios excommunicandi, eorumque Ecclætias Interdicto ligandi. Quia autem Summo Pontifici præsenti auxilio opus erat, Præfules ad pecuniam sibi statim persolvendam compulit, sive eam mutuam acciperent, sive alia via pararent, salvo jure eam deinde a privatis exigendi. In his decimis etiam messis illius anni, in agris necdum falce prostrata, comprehendebantur, ac tanto ex rigore colligebantur, ut Præfules pretiosas Reliquiarum arculas, calices, aliqua Vasa sacra vendere, vel pignori dare coacti fuerint. Nuncium comitabantur usurarii, qui, mercatorum specie, pecunias illis offerebant, qui maxime indigebant; verum, cum usuras exigerent enormes, boni omnes improbam avaritiam execrabantur. Exinde non nulli usurariorum istorum transalpinorum in Anglia sedem sibi elegerunt. Illud denique Anglis qualecunque solatum ferebat, quod socios malorum haberent, & alia quoque Regna ab ejusmodi Decimis non essent immunia.

*ep. ap. Rain.
1229. n. 33. 34* Quandoquidem Gregorius ubique terrarum auxilia, in hoc bello sibi præstanda, efflagitabat, in Italia videlicet, in Hispania, in Lusitania, in Francia, in Germania, quo Ottonem Cardinalem misse

miserat, additis mandatis, ut inde in Da- Sæcul. XIII.
niam transiret. Anno autem superiore A.C. 1229.
Papa in hac causa Regi Sueciæ scripse. Godef. an.
rat, quin etiam, tanquam obsequium, vi 1230. Rain.
juramenti editi sibi debitum, ab Episcopis 1228. n. 19.
petebat, ut ipsi Episcopi venirent, & pro
Ecclesiæ Capite militarent; namque
Archiepiscopo Lugdunensi vehementis-
sime exprobravit, quod vocatus præsto
non fuisset.

§. LIV.

Pontifex cupit bellum humanius geri.

Joannes Briennius, ceterique exercitus
Pontificii Duces, bellum gerebant il-
lius ætatis more, nempe crudeli, cum
hostem, nulla urgente necessitate, inter-
ficerent, & sæpe captos membris trun-
carent. Indoluit Papa, atque Cardina-
li Pelagio, Episcopo Albanensi, suo apud
exercitum Legato, scripsit in hunc mo-
dum: *Magnus Dominus ita libertatem 3. ep. 14. ap.*
Ecclesiæ suæ conservari vult, ut nec bu- Rain. n. 44.
militas defensionem necessariam excludat,
nec defensio bimilitatis gradus excedat.
Ex quo eruitur, quod, et si libertatis
Ecclesiasticæ Defensor aliquando, licet
raro, contra Tyrannos, & persecutores
Ecclesiæ, invitus auxilio gladii materia-

Gg 4 lis